

историјата и организационе структуре творца фонда по врстама, израда информативних средстава о грађи, доношење одговарајућих стручних упутстава и шема, рокови за припремљеност грађе за коришћење итд.

У овом периоду треба да заузме приоритетно мјесто публиковање архивске грађе и информативних средстава о грађи. У том смислу треба да се настави издавање едиције „Преглед архивских фондова и збирки у архивима СФРЈ“, да се настави издавање водича кроз архивску грађу и отпочне публиковање серија грађе, анализитичких и других инвентара;

4) Усагласити истраживања и микрофилмовање грађе у иностранству.

У овом периоду треба окончати рад на разграничењу између архива у републикама и покрајинама.

У плановима и програмима средњорочног програма јединствени систем треба да заузме видно мјесто, јер се указала потреба за изграђивањем јединственог система информација о архивама (за потребе архива), а такође укључивање у јединствени информа-

тивни систем СФРЈ, односно укључивање у реферални систем СФРЈ оснивањем одговарајућих центара у републикама и покрајинама;

5) Цјелокупну дјелатност архива у СФРЈ требало би да прати и да јој претходи организација научноистраживачког рада у области архивистике, што захтијева озбиљан и активан тимски рад архивских радника, односно архива.

Последњег дана овога скупа одржана је Друга сједница Конференције Савеза архивских радника Југославије. Делегати свих република и покрајина извршили су избор радног тијела Конференције. Након подношења реферата о раду и финансијском пословању Савеза, др Милош Милошевић је прочитао извјештај са Међународног конгреса архива у Лондону. Затим је гласањем усвојен нови Статут Савеза и изабрани нови органи Савеза. Усвајањем Резолуције Деветог конгреса архивских радника Југославије и доношењем закључака, Друга сједница Конференције је завршила рад.

Јагода Радловић

„ИСТОРИЈСКИ ЗБОРНИК“ БР. 1

ИЗДАВАЧ: ИНСТИТУТ ЗА ИСТОРИЈУ У БАЊАЛУЦИ, БАЊАЛУКА 1980

Релативно бројна породица историјских часописа у нашој земљи увећана је још једним научним гласилом — *Историјским зборником*, који се, као орган новооснованог Института за историју у Бањалуци, појавио крајем 1980. године. Часопис је покренут са циљем да се научној и широј јавности презентирају прије свега истраживачки резултати научних радника бањалучког Института за историју. Али, Редакција обећава да ће отворити „своје странице за све раднике на пољу научноистраживачке дјелатности који у свом опусу прате историјска зби-

вања што су се одвијала првенствено на подручју Бање Луке и Босанске крајине...“

Потреба за оснивањем Института за историју Бањалучке, а затим и покретањем његовог гласила, проистекла је из интереса да се што организованије, потпуније и цјеловитије истражи и обради прошлост града Бањалучке и Босанске крајине. И заиста, пријатно је већ на почетку констатовати да су оснивањем Института створене „основне претпоставке за организовано и планско изучавање ових крајева као саставни дио историје и историјских кретања Бо-

сне и Херцеговине и Југославије у цјелини“.

Из садржаја броја који је пред нама види се да је часопис усмјерен на објављивање научних радова и грађе „из свих временских раздобља“ и области научног рада у друштвеним наукама. Редакција обећава да ће осим бројева стандардног садржаја објављивати и тематске бројеве. Иначе, замишљено је да Зборник има ове сталне рубрике: Расправе и чланци, Прилози, Прикази, Из Института и Библиографија.

У првом броју Зборника на уводноме мјесту објављен је текст из пера Ника Јуринчића *Тито у Босанској крајини*, у коме се на синтетичан начин приказују Титови боравци у овом дијелу Босне у току НОР-а и оружане револуције, гдје је он у разним временским периодима провео пуних 509 дана, а затим износи сјећање и на многе његове обиласке Босанске крајине у слободној Југославији.

У рубрици Расправе и чланци Зборник доноси радове: Милана Вукмановића *Обласна конференција СФРЈ (к) у Бања-Луци 14. децембра 1919. године са освртом на однос према селаштву*, Ђорђа Микића *Прилог питању о односу младотурка према Босни и Херцеговини у анексионој кризи*, Глиба Шљива *Напад аустројске војске на Подвиз 9. јула 1945. године* и Богумила Храбака *Привреда Бањалуке и шире околине до рата 1683—1699. године*.

Рубрику Прилози чине текстови: Небојише Радмановића *Најплодније године дјеловања РКСД „Пелагић“ (1937—1941)*, Драгана Давидовића *Дјелатност Савеза земљорадника у Босанској крајини од општинских избора 1935. до општинских избора 1939. године* и Душана Берића *Маргиналије о политици Турске према револуцији 1848—1849.*

Приказе на нове књиге пишу Вера Кржишник — Букић, Нада Ђупић, Мухарем Бегановић и Дубравко Ловренчић.

У рубрици Из Института објављена је опширна информација о првој години рада (1980) Института за историју Бањалуке, с освртом на његов научноистраживачки програм.

Садржај рубрике Библиографија чини библиографија серијских публикација (новина и часописа) које су излазиле на подручју Босанске крајине од 1906. до 1941. године (аутор Бранко Обрадовић). Ваља рећи да је библиографија рађена прегледно и према савременим начелима која се примјењују и у изради Библиографије Југославије — серијским публикацијама. На крају библиографије дати су регистри наслова, имена уредника гласила и њихових издавача, стручни регистри по УДК и регистри по мјесту изласка серијске публикације, што истраживачима омогућава брзо и ефикасно сналажење у периодици.

У овом броју часопис доноси и *In memoriam* Чавелу Стојнију (1929—1979), професору Педагошке академије у Бањалуци и запаженом научном истраживачу у историји.

Замишљено је да Зборник излази једанпут годишње под уредништвом Милорада Екмечића, Ивана Јелића, Недима Шарца, Галиба Шљива (главни и одговорни уредник) и Милана Вукмановића.

Историјски зборник се својим првим садржајем представио историјској научној и широј културној јавности заиста сериозно, и вјеровати је, с обзиром на то да га уређују реномирани научници и писци, чија су дјела добила истакнуто мјесто у југословенској историографији, да ће у потпуности обавити најављене програмске задатке. Топло га препоручујемо нашој научној и осталој културној јавности, са жељом да убрзо заузме значајно мјесто у научном и културном животу не само Бањалуке и Босанске крајине већ и читавог простора Босне и Херцеговине и Југославије.

Др Миомир Дашкић